

Η εν ψυχρώ δολοφονία του Σολωμού Σολωμού

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Στις 14 Αυγούστου 1996 έγινε η κηδεία του Τάσου Ισαάκ, που είχε ξυλοκοπηθεί μέχρι θανάτου από Τουρκοκύπριους τρεις μέρες νωρίτερα στη νεκρή ζώνη κοντά στη Δερύνεια, κατά τη διάρκεια αντικατοχικής διαδήλωσης Κυπρίων μοτοσυκλετιστών. Αμέσως μετά την κηδεία, αρκετοί από τους παριστάμενους συγκρότησαν διαδήλωση και ξαναμπήκαν στη νεκρή ζώνη από το ίδιο σημείο, για να αποτίσουν φόρο τιμής στον Ισαάκ, καταθέτοντας στεφάνια και λουλούδια στον τόπο της δολοφονίας του. Ανάμεσα στους διαδηλωτές ήταν και ο 26χρονος Σολωμός Σολωμού, δεύτερος ξάδελφος του Ισαάκ. Ήταν πρόσφυγας από την Αμμόχωστο και ζούσε στο Παραλίμνι.

Γύρω στις 2:20 μετά το μεσημέρι, ο Σολωμού ξεστράτισε από τους συγκεντρωμένους και κατευθύνθηκε σ' ένα κοντινό τουρκικό φυλάκιο. Με ένα τσιγάρο στο στόμα και αγνοώντας τις προειδοποιήσεις των τούρκων στρατιωτών, άρχισε να σκαρφαλώνει στον ιστό της σημαίας, με πρόθεση να κατεβάσει την τουρκική σημαία. Την ίδια ώρα ακούστηκαν τρεις πυροβολισμοί από την πλευρά

των κατεχομένων και ο νεαρός άνδρας έπεσε νεκρός. Είχε δεχτεί τρεις σφαίρες, μία στο στόμα, μία στο λαιμό και μία στο στομάχι, που αποδείχθηκαν θανατηφόρες. Ακολούθησαν κι άλλοι πυροβολισμοί, από τους οποίους τραυματίστηκαν ελαφρά 11 άτομα, ανάμεσά τους και δύο Κυανόκρανοι. Η κηδεία του Σολωμού Σολωμού έγινε στις 16 Αυγούστου 1996, στο Παραλίμνι, παρουσία πλήθους κόσμου, που καταδίκασε την τουρκική βαρβαρότητα, όπως είχε πράξει τρεις ημέρες νωρίτερα με την άνανδρη δολοφονία του Τάσου Ισαάκ.

Στις 17 Αυγούστου, επισκέφθηκε την Κύπρο ο έλληνας πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, ο οποίος χαρακτήρισε κοινούς εγκληματίες τους δολοφόνους του Σολωμού. Την ίδια περίοδο βρέθηκε στα κατεχόμενα και η τουρκάλα πρωθυπουργός, Τανσού Τσιλέρ, η οποία μιλώντας ενώπιον πλήθος Τουρκοκυπρίων δικαιολόγησε πλήρως την πράξη, λέγοντας ότι οι Τούρκοι θα κόψουν τα χέρια οποιουδήποτε προσβάλλει το εθνικό σύμβολο. Η απάντηση ήλθε από τον εκπρόσωπο του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών, Νίκολας Μπερνς, ο οποίος δήλωσε ότι «η ανθρώπινη ζωή είναι σπουδαιότερη από ένα κομμάτι ύφασμα».

Η Κυπριακή Αστυνομία, βασιζόμενη σε οπτικό υλικό (τηλεοπτικό και φωτογραφικό), κατόρθωσε να αναγνωρίσει τους δράστες της δολοφονίας Σολωμού κι εξέδωσε διεθνές ένταλμα σύλληψης για τους:

Κενάν Ακίν, υπουργό Γεωργίας του ψευδοκράτους.

Ερντάλ Χατζιαλί Εμανέτ, επικεφαλής των ειδικών δυνάμεων στα κατεχόμενα.

Ατίλα Σαβ, επικεφαλής της αστυνομίας των Κατεχομένων.

Χασάν Κουνταζί, υποστράτηγο των κατοχικών δυνάμεων.

Μεχμέτ Καρλί, ταξίαρχο των κατοχικών δυνάμεων.

Τον Οκτώβριο του 2004 ο Ακίν παραδέχθηκε ότι ήταν αυτός που δολοφόνησε τον Σολωμού, αλλά δικαιολογήθηκε ότι διατάχθηκε από τον Χαλίλ Σαντραζάμ, τότε διοικητή των κατοχικών δυνάμεων στο νησί. Ο Σαντραζάμ με δηλώσεις του διέψευσε τους ισχυρισμούς του Ακίν, που λίγο αργότερο συνελήφθη από τις τουρκικές αρχές για λαθρεμπόριο, αλλά αφέθηκε ελεύθερος με άνωθεν εντολή.

Στις 24 Ιουνίου 2008, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) έκρινε ένοχη την Τουρκία για τη δολοφονία του Σολωμού Σολωμού, βάσει του άρθρου 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Επίσης, επιδίκασε χρηματική αποζημίωση στην οικογένειά του.

Η αυτοθυσία του Σολωμού ενέπνευσε πολλούς έλληνες καλλιτέχνες. Ο Διονύσης Σαββόπουλος τού αφιέρωσε ένα παλιότερο τραγούδι του, την «Ωδή στον Γεώργιο Καραϊσκάκη», ενώ ο στιχουργός Άλκης Αλκαίος το τραγούδι «Πάντα Γελαστοί», που μελοποίησε ο Θάνος Μικρούτσικος και πρωτοτραγούδησε ο Δημήτρης

Μητροπάνος. Ο Στέλιος Ρόκος έγραψε τη μουσική για το τραγούδι «Για τον Σολωμό Σολωμού» (στίχοι Νίκου Γρίτση) και ο Νότης Σφακιανάκης τραγούδησε το «Ήταν Τρελλός», σε στίχους Χρήστου Κρετσόβαλη και μουσκή Βασίλη Δήμα.